LXIV

Świat 1892. Kraków

Świat N: 1 z Stycznia 1892
W Warszawie umarła Paulina
z Brzozowskich Niewiarowska
znana powieściopisarka i fejleto-
nistka, żona Aleksandra Niewiarowskiego
(Pióro?) i siostra poety Karola
Brzozowskiego. Posiadała
wielki talent muzyczny,
grywała na fortepianie po-
między 1852 a 1860 r. ... się
w salonach warszawskich nie-
małem powodzeniem.

Świat str. 254. r. 1892.
Od Bacha do Chopina ... pro-
Zygmunta Noskowskiego

Świat str. 268 z 1892
Przy Warszawskim [illegible]
z [illegible] Pana Kostomowicza
[illegible] szkoła

[illegible] na celu [illegible]
od [illegible] [illegible] [illegible],
nowo i pamiętać [illegible] prezydenta po
[illegible].

[illegible] Nr str. 279 Dalszy
ciąg [illegible] do [illegible]
[illegible]

[illegible] str. 308 Dalszy ciąg
[illegible] do [illegible]
[illegible] na str. 320

[illegible].
str. 459.
[illegible] Hallera wystąpił w
[illegible] w [illegible] na [illegible],
[illegible] [illegible] przedstawieniem
teatr [illegible] [illegible]
przez [illegible] [illegible] w
[illegible] i [illegible] [illegible];
[illegible] [illegible] [illegible].

W tej samej operze występowała z wielkim powodzeniem panna Niemojewska (Frenkel)

Śpiewaczka Przybytkowska zaangażowana występuje w Gemmi w roli Gildy w Rigoletti z ogromnem powodzeniem. Tenor Bandrowski zaangażowany do teatru La Scala w Medyolanie na występy.

Sezon 1893.

Str. 159. Opera Henryka Jareckiego „Barbara Radziwiłłówna" wystawiona po raz pierwszy na scenie teatru hr. Skarbka w dniu 18 marca 1893 i następnie kilka razy grana z wielkiem dziś powodzeniem.

str. 230. Wiktor Barabasz

z ostatniej [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible]

str. 240. Henryk Jarecki

i jego nowa opera Barbara Radziwiłłówna (2 partie, tom) przez K. S. Wiśmana. Ciekawa próba kompozytora, zwłaszcza Jareckiego nie nacechowana ciągłym i równym powodzeniem. Właściwą dziedziną dla jego talentu jest niezaprzeczenie muzyka dramatyczna, a mimo to jednak zaczął się wprawiać, napisał naprzód kilka pieśni, potem wziął się do kompozycji lekkiej, stwarzając operetki w 1 akcie, i [illegible]

tekst znanej fraszki Al. hr. Fredry (syna) „Nocleg w Apeninach" - Żywszym kolorytem i istotnym polotem romantycznym pod-kreślona [illegible] w mu-zyce dorobionej do drama-tów Słowackiego „Balladyna" (1872) i „Lilla Weneda" (1875). Zjawienie się tych kompozycji zyskało poklask nawet wy-bredniejszych znawców w Polsce. Dalszy rozwój pracy [illegible] przedstawia się w następującym dorobku: muzyka do [illegible] [illegible] [illegible] Szaniawskiego, do tragedii Calderona „Książę nie-złomny" i do Ballady Słowackiego „Lambro" - [illegible] wielką [illegible]

wystąpił w r. 1880 przed pu-
blicznością krakowską wystawia-
jąc dramat muzyczny „Min-
dowe" osnuty na tle trage-
dyi Słowackiego. Kompozycja
ta obfitująca w piękne i po-
tężne efekty nie spotkała
się z należnem uznaniem.
Lepszej doli doczekała się na-
stępna jego opera „Jadwiga"
do której tekst sam dostarczył na
tle dramatu Szujskiego.
Wystawiono ją we Lwowie
w r. 1886. W tece swej
posiada podobno gotową
operę „Wanda" a je-
[illegible] przeprowadzaniem się-
zaś się [illegible] jego
kompozycya „Barbara Ra-

[illegible] swej [illegible] gorące
uwagi [illegible] przez [illegible]
publiczności.
[illegible]
[illegible]
[illegible] ojciec jego wprowadził
[illegible]. W [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] się
[illegible] i
[illegible] przez lat.
Doczekamy się do [illegible] Teatr
wielki jako [illegible]
[illegible], [illegible]
[illegible] na [illegible]
polu [illegible] dopiero we
[illegible] po [illegible]
[illegible] w Poznaniu
[illegible] w r. 1842
przez ks. Stanisława Dobrzańskiego.
„Natchnienie do [illegible]

utworów szerzyć głównie
w myśli nowoczesnej...
Kiedy w tej roli dostatecznie
sprawny z wymagań obecnych
w dziedzinie muzyki,
zaznacza się a nowsze wy-
kształcenie mistrzowskie i
prawdziwym zmysłem
z obrabianiem ligatury
Za to twą młodszą muzyki
między sobą nie jest zadowo-
lonymi, i często dołącza
się na rzecz mistrzowskiego
obrabiania. Pozostała
przejrzystość i jasność w
opracowaniu całości gry
a nowe. Obraz [illegible],
wraz muzyką promiennych
stron nosić [illegible]
melodyj to sielanki

pozycja cała była tęsknotą za domem
i melancholią, Nic też nas
nie równieś na scenie drama-
tycznego wyrazu wyrażonego
przez umiejętnie ani do-
nie dobranego efektu,
wtórowana w drodze ostatniego
epizodu. Szczególnie jest także
w jego utworach scena
charakterystyczna ~~[illegible]~~
nastrojowa przedstawiającego
figury, które skierowane są-
są na siebie zmniejsza-
powagę, odznaczające się nadto
także potężnym nastrojem.
Bardzo jest również
opracowana część instru-
mentalna, która w
Barbarze wypadła kompo-
zytor niemal na plan
pierwszy. — Słowo

10.

[illegible] i konkretnej charak-
terystycznej metody [illegible]
niamy i mało i dobrze
[illegible] w okresie pierwszym,
jako [illegible] w okresie dru-
gim, [illegible] i samod-
i efektowne [illegible] pro-
blemem [illegible] aktu
[illegible] pracy; także o-
[illegible] aktu [illegible] na
[illegible] znamienne [illegible]
o [illegible] w pokroju.
Ze szczególnem zamiłowa-
niem [illegible] kompo-
zycji [illegible] pracy [illegible]
[illegible] wyrobienia
~~[illegible]~~ Zygmunt [illegible] Kono-
[illegible] i Stanisław K[illegible]

K. S. [illegible]

Dnia 1 czerwca 1893 zmarł Aleksander Walicki kustosz archiwum Radziwiłłowskiego w Nieświeżu znany dobrze w literackich i artystycznych kołach Wilna Warszawy i Krakowa. Napisał i wydał najlepszy życiorys Moniuszki którego był osobistym przyjacielem. Nekrolog jego wspomniano o [illegible] obszernie, [illegible] etc.

Nr. 327. „[illegible]" pismo „Echo" [?] wydane w czasie od 2 do 15 sierpnia br. wystawy [illegible] w miejscowości [illegible] a głównie [illegible]. Obok opisu wystawy [illegible] w [illegible] artykuł [illegible] obrazek [illegible] [illegible] w Stanisławowie.

Nr. 351. [illegible] z [illegible]
[illegible]
[illegible] wy-
stawy krajowej we Lwowie
i za zezwoleniem [illegible]
[illegible] po-
[illegible] pol-
[illegible] po
[illegible]
[illegible]

Nr. 446 [illegible] który
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
z [illegible]

i z przekładem niemieckim
dokonanym przez Dr. Nossiga.
Niedawno skomponowana opera
z swojskim motywem ludowym.

str. 471. Opera Żeleńskiego
„Goplana" do której libretto
podług tragedji Słowackiego
„Balladyna" napisał Ludomir
Germann, na której przedsta-
wiona na scenie teatru
krakowskiego w czasie przesz-
łorocznej wystawy krajo-
wej. —

str. 495 Stanisław Barcewicz
wstąpił w związki małżeńskie
z panną Zofią Ożyżanowiczówną
córką bogatego właściciela ziem-
skiego na Podolu.

str. 496 Zygmunt Noskowski
pisze jednoaktową operę
do którego z własnego dramatu

„Lirica Orientalle" przerobiona
na libretto Dr. Rzętkowski-
ego. Sam zaś ilustrujący w o-
statnich czasach najpiękniej-
sze liryczne utwory przyję-
mowy; napisał muzykę do słów-
na melodyę do ballady Konop-
nickiej, do wiersza tegoż
„Gdybym był młodszy" do
„A więc żegnaj" Konopnickiej
[illegible] i do
„Tęsknota" marsz Konopnickiej.
Ostatnie trzy pieśni wyszły
u Jakubowskiego i Zadrożno-
wiana we Lwowie.

[illegible].

Piśmiennictwo Polskie od czasów najdawniejszych aż do roku 1830 z rękopisów i druków zebranych w obrazie literatury polskiej historyą umiejętnie skreśloną na przedstawił Wacław Aleksander Maciejowski Warszawa 1851 i 1852 tomów 3.

tomu I str. 130. (O piśmiennictwie w wieku trzynastym.)

W pierwotnych dziejach narodu polskiego (zob. str. 204.) wskazałem na ślad kiedy używalności jego przyczyn, a i do czasu tego nie dowodzi nic, by łamano tu niejakie pióro.

wierszem pieśni, i gdzie nawet
w szczegółowym jego kierunku,
opowiadającego o ludzie naszym,
wierzę, że przeciągają lub mają
podobieństwo bardzo wiele z
znanymi i opisanymi przez
lud polski w dalszej staro-
żytności. Wskazałem tu dawno
nosi się lub swoją dawną
historyi i podobieństwo
ta króla i przez nie tylko
w drugich plemionach
wielkiej Polanowi i Chorwatów
rodzinnych ale i w Rosyanów, Lach-
ów, Morawian, Serbów.
Jeden duch słowiański ożywia
wszystkie i ciało, tak że
wszystkie są całością, ma
swoje szczególne miejscowe
które stanowią różnicę pomiędzy
Daj przed innemi gminnemi

wyższej jednak nad innymi a
nad wszystkie najwyższej stano-
wiące serbskie narodowe pie-
śni, [illegible] owe [illegible] [illegible]
jest pierwiastkowo, która
się już w XVI stuleciu [illegible]
[illegible], gdy zarodem poezji
narodowej, [illegible] głos
podnoszącej [illegible] [illegible]
pieśni [illegible] na
polski język [illegible] [illegible]
odradzającej się literatury.
Obecnie rozpraszała się na
[illegible] [illegible] i [illegible],
[illegible] [illegible] się [illegible] [illegible],
[illegible] [illegible] i [illegible] [illegible] w
[illegible] języka, [illegible]
do niej [illegible], [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] i [illegible] na [illegible].

18.

ugodził ... Stanowi powie-
dział ks. Urban, że kto chce po-
znać Dziadów tylko pisanie
i smakować wymowę i
śpiewać je a nie czytać po-
winien. Gromienia wreszcie
się w prawdę dziecięcej
poezji, i rozpoczęła ją z tym
sposobem pisowni narodów.
Literaturę wyprzedzoną w polskiej
szkole, z opisami myśli wasze
polskie.
str. 304. 5. Poważne r. 1899 nakro.
Początek piśmiennictwa polskiego.
Jan Łodzia i inni ...
miejscy od niego spomiędzy
piśmiennie, gdańskie od
Najświętszej Panny.
str. 305. ... po korzystaniu przy-
wyrażane przez Kapitanowe

pieśni we Lwowskim wydana
wiersza ", jaki się o tem wyło-
żkowanie gdzie w zbiorze pieśni
pana Lenartowicza w 1846 wy-
danego. Którą opuszczę.
str. 307 Porównywując naszą
pieśń z czeskiemi, których
wyjaśnię pod Dra Jungmanna
w wyjaśnieniu naszych posiadamy
czeskiego słowa. pracy J. nauka
w 1840 wydanej (w Pamiętniku
Muzea z r. 1817 N. 2 str. 326). O
zwracając nasze podobieństwo
jako z nazwami, rozumiejmy
tego wniosku, iż było polskiej
pieśni z tegoż samego źródła
co i czeskie to jest jak Jung-
mann uważa z języka
Katol. powstały, bowiem owszem
więc z Tarnowa przeszedł jeden
wyrazu z Czechami, przetło-
żone zostały na polski język.

str. 308. Czas w którym to nastąpiło, wyszczególnić się da ściśle z rękopisu na stronicy początkowej 1 str., [illegible] z [illegible] piosnki Jak to [illegible] to [illegible] na, prowadzi nas do wniosku, że przed wynalezieniem [illegible] na papier mogły być spisywane [illegible] [illegible] piosnki w piśmie. Stąd spisana na karcie [illegible] występuje pod r. 1408. a jednak- że mamy go w różnej formie, [illegible] rękopisy XIV w. [illegible] [illegible] i o [illegible] piosnki, tak [illegible] że [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] w [illegible] odkrycia.

str. 309. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] na [illegible]

pieśni na Boże narodzenie
której melodka weszła na-
stępnie w kantyczki. (Kolęda
19 wedle dawniejszej pisowni).
„W Betleem w małem miasteczku
Bóg narodził się
Pasterzom się anioł objawił
i nowinę im powiedział
że się narodziło Dzieciątko, które
słynie po całym świecie.
Pieśni [illegible] o Dzieciątku.
„[illegible]
[illegible] na „[illegible]
str. 210.
Tekst ten i następujące był
zastąpiony [illegible]
[illegible]. (Kancjonał
Przeworszczyka pisany
w r. 1405.

W bibl. Ossolińskich pod Nr 2231 znajduje się rękopis: Chmara Józef O mowie co najpiękniejszej i jej użytku. Pisany w Tarnowie 3 marca 1840. in 4° str. 12.

Na [illegible] uwiadomienie [illegible] tu autora myśl co do organizacyi naszej kraj[illegible]owej polegającej na wprowadzeniu [illegible] na [illegible] przyjęcia i pro[illegible]. [illegible]

1. [illegible]
2. [illegible]
3. [illegible]
4. [illegible]
5. [illegible]

Rozkaz w tym celu [illegible] pro-
wincjom przydać [illegible]
swą własnością [illegible].
Można [illegible] [illegible]
uznać za motywo Przemi-
[illegible] albo też nabożne.
Przykłady tego [illegible]

Rękopis N: 2276.

Rozprawa o melodji i śpiewie w której umieszcza się pierwszy Dział Drugiej rozprawy o rytmiczności i metryczności polskiego języka przez Józefa Elsnera Professora dawnego Krol. Warsz. Uniwersytetu, Rektora szkoły głównej Muzyki, członka Król. Warsz. Tow. Przyjaciół Nauk i Kawalera Orderu S. Stanisława.

Tom 4: str. 285.

str 1 do 23. Przedmowa.

zakończona. Warszawa dnia 1 lutego 1830. Józef Elsner m.p.

Potem następuje Dział 1 pa- [illegible] O melodji i śpiewie.

str. 27. Treść Rozprawy o melodji i śpiewie

I Zasady melodji w ogólności

a. Tony pojedyncze formować muszą jako całość w której się jednoczą z rozmaitością ładny.

b. Ostoja ta musi mieć formy przyjemną.

II Zasady melodji w szczególności.

a. zasada pierwsza, każda melodja musi mieć ton jeden główny

1. W znaczeniu fizycznem
2. w znaczeniu logicznem i estetycznem

Uwaga każdy z dominantu

w [illegible] akordzie zmniejszonym"
gdzie się tonacja może być
stworzona za [illegible] tonu głównego
z powrotem rozwiązanie
a. Krzyżykowe
b. bemolowe z ♭ ♯
c. Kościelne [illegible] [illegible].
B. Zasada druga. Każdy
i [illegible] w melodji
może być w pewnym stosunku"
do z tonem głównym
1. W postępowaniu tonów
stopniowanym
2. W postępowaniu tonów
skaczącym.
Sposobami
a. diatonicznym
b. chromatycznym
C. Zasada trzecia. Ton
co do [illegible] i tonacji

w czasie trwania mniej
więcej szybkiej pewnej pracy."
Jako to jest prowadzenie
rytmiczne i taktyczne.

1. Melodja atonalna
2. Melodja figuralna
czyli taktyczna.

D. Oswoić zasadę. W tem
wszystkiem powinno się
dać ~~[illegible]~~ postrzegać
wyrażenie prawdy w całej
psychologicznej estetycznymi.

1. Melodja w [illegible] to:
nowe granie na swojej [illegible],
[illegible] [illegible] w całej [illegible]
harmonji.

2. Wyżej [illegible] lub
mniejszego przejęcia
lub niespodziewanie brzmienia
interwałów

3. Rozdźwięk [illegible]

4. Rodzaj [illegible]
5. Rodzaj taktu czy ma być prostym lub nieprostym albo składanym.
6. Wiadomość rytmiczna taktu to jest liczba części jego.
7. Działanie [illegible] lub [illegible] w częściach nawet i ustępach taktu
8. Działanie rytmiczne działań.
9. Rytmiczny [illegible] w [illegible] [illegible]
10. Zakończenie rytmiczne taktyczne porządne lub częściowo porządne.

E. Piękna zasada, kiedy melodja ma być ułożona do śpiewania.

Wszystkie Opowiadania pro-
winna cechować języka [illegible]
na ograniczona.

1. Zasady poradnictwa ogólnej
[illegible] maszynowym

2. Zastosowanie do języka
polskiego przepisów krótkich
Gregg'a i Zawiślskiego [illegible]
maszynowych Stenografii
maszynowej.

3. Zasady główne pro-
wadzi o języka polskiego.

Przedmowa str. 5.

" Tak to daleko [illegible]
[illegible] i naturalności
i [illegible] mowy
polskiej.

31.

Polemizując dalej autor w
przedmowie też z B. Królikow-
skim, a na str 10 zapisał:
„ Jak dziwnie się mi wydaje
że uczonemu i uznanemu i zasłużone-
mu profesorowi B. Królikowskiemu w
pomienionym dziele swojem
„Poradnik polski czyli o pisow-
ni i mowie polskiego
języka w Poznaniu wy-
danemu wskazanym nie-
tyczności pisownię zarzuca
prawidła, które z sobą
sprzeczne nie do wykonywania
co wykonywać powinny 1)
C na str 102 w rozdziale
o mowie „Mowy dzieła
się na wszelkie języki,
mowa mówiona jest która
się danemu dźwięczy zytostą,
tej wreszcie jest język ...
to Pan, ta krasa i tak

[illegible]

że tylko wielozgłoskowe słowo
w wymówieniu takt [illegible]
(pes) muzykalnemu słuchowi
przedstawić może, równie
mniej jak jambowe, jak 10
i 20 groszy które obok w
rachubie stałej wymowy, nie
są dobitnej równowagi
złotówki.
„Obrócić się nie należy się.
Do muzycznego pojęcia należeć
będą [illegible] takt [illegible]
[illegible] dwa takty i tę
[illegible] nie jeden takt?
[illegible] rachowany
być nie ma? Szanowny
profesor będzie [illegible].
Czy pierwsza sylaba [illegible]
nie innej myśli się
da [illegible] tylko w [illegible]

34

Wszakże Każdy [illegible]
wygrana jako figura w szachie
jako wy[illegible] sam w niebie

–́ ◡ | ◡ – –́ | –́ – ◡ ◡ | ◡ –́ ◡ | ◡ ◡ – ◡ | itd.

musiałbym sprawdzić dość nowe
i sprawić nie mało można
by to w sprzęganiu i szeregu
gowaniu przestrzegać gatunek
[illegible] porządku,
nie muzykalnego taktu,
a potem ustanowić teorię
gatunków wierszy na
tle [illegible] teraz zaś dawnej.
Musiałbym się na to w
dobroczynności zapomnieć i na
gruncie prawdziwej wstępo-
wać, gdybym się dowiedział
nadzwyczajne [illegible]
[illegible] [illegible]

profesora zostanowić [illegible].
str. 31. i dalsze.

I O młodzieży i zgromadzeniu.

Każda młodzież należąca do głosu ludzkiego może być zgromadzonym do i ostatniego [illegible], lecz nie każda młodzież [illegible] [illegible] może być zgromadzona głosowym.

II Każdy młodzież — [illegible] (według prof. [illegible] podania [illegible] musi mieć jeden ton głosowy).

i t. d.

Cz. O [illegible].

Każda młodzież musi mieć jeden ton głosowy.
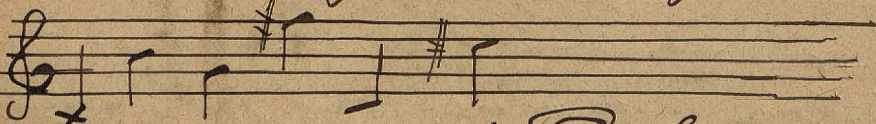
(Każdy z prof. [illegible] x [illegible] [illegible] Każdy z nim [illegible]).

str. 59. B. Drugą zasadą
lub właściwością melodji do-
brej, każdej innej także melodji
musi być w pewnym sto-
sunku z tonem głównym.
Zamiast str. 62.
„Nie wszystkie postępowa-
nia są wygrane i łatwe
do intonowania, a zatem
wypada wszystkie inter-
walle wykluczyć z ich del-
ności melodji jako do-
skladzenia. Każde śpiewne
i naturalne postępowanie
jest przyjemnem, przeto
postępowanie łatwiejsze
w ogólności w jakiej bądź
intonowalności mniej lub
więcej jest wygrane
lub do intonowania łatwe.

Postępowanie takowe rodzą-
ce młodzieży i zrozumiałość
ci. Dla tego rodzice nauczyciele kon-
przystosowane aby się nad nimi
zastanowili najwięcej i nie
zaraz bez wyraźnej przyczyny
używali krzyku karania lub bezmo-
zgłowo jako tonem prawdziwy-
cych do danej sytuacji.
Zdarza się że postępowa-
nie z [illegible] małemi
i wielkiemi zabawami
jest dobrane jak które się [illegible]
małych i wielkich terazi, oraz
[illegible] i [illegible], małych
i wielkich [illegible] małej [illegible]
[illegible] i [illegible] [illegible] dobra-
nie. [illegible] się [illegible]
[illegible] wielkiej [illegible]
[illegible] jest naturalny [illegible]
[illegible] [illegible] nie jest
dozwolony [illegible] [illegible]

38.

i przeto nie tendencyjnym
jest do intonowania. i
w naturze postawie jak np.

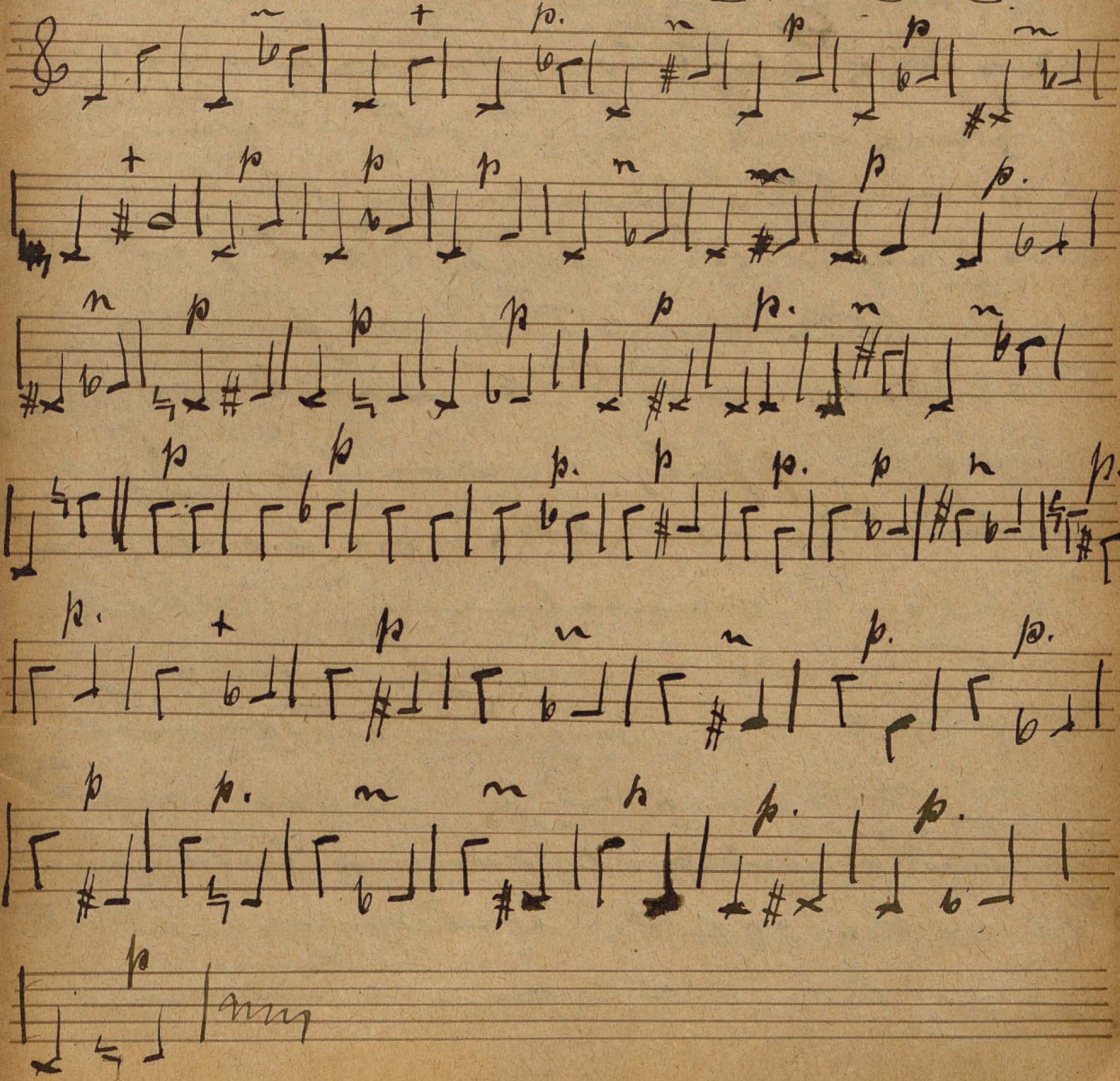

itp.

granica niepodobnym sprowa-
dza do wykonania.

Otóż gdyby transpozycja myśl
chorał się o jej dla nadania
swojej melodji jakiegoś wyraź-
nego charakteru. Podobne spo-
sobem które zwodzą się na
wyrażeniem ostatecznie
dozwalają transpozycją,
różnego się jej Chorał tak w
harmonji jak i w melodji
traci zatem wszelką pewność w
pełności i prostotę me-
lodji a zatem nie może

jak tylko w tym wszędzie wyjątki a interwalla tak dozwolone jak i niedozwolone występują. (Pozwolone = p.
niekiedy = +
wcale nie = n.

Tem złączonym i skokowym sposobem dozwolone i niedo-zwolone postępowanie przy większej części dźwięków zasady śpiewności swojej gdy się na powrót okazuje np. niedozwolony skok wielkiej septymy (c-h) jest jako sekunda mała na powrót dozwolona. Zmniejszona septyma (cis-b) jako sekunda wielka na powrót także dozwolona. Skok zmniejszonej sekundy (c-dis) do góry niedozwolony zmienia się na powrót jako zmniejszona tercja. Wielka sekunda wstępująca do góry (c-d) zmienia tercja

napowrót są obydwie
śpiewane, przeto dozwolo-
ne. To samo bywa z małą
tercją (c es) a na powrót
z wielką tercją, z czystą kwar-
tą (c f) i kwartą napowrót.
Nadmierna kwarta (c fis)
do góry nie jest dozwolona.
Trudniejszy do intonowania
jest nadmierna kwarta
(c fis) do góry, niż na-
powrót zmniejszona kwin-
ta i dlatego pierwsza w
stylu ścisłym (kościelnym)
jest zabroniona. Natomiast
to samo powiedzieć mo-
żna o zmniejszonej kwin-
cie (c ges) i napowrót
nadmiernej kwarty.

Nadmiarowa tercja (c eis)
zmniejszona oktawa na
powód należy do Interwa-
llów imaginacyjnych,
nie widzi się w melodyjnym.
Wielka tercja (c es) i na
powód sekstą wielka jest
śpiewna i dozwolona.
Wielka sekunda (c d)
dogodna i jako septyma
mała na powód dozwo-
lona, lecz mała sekunda
(c des) dozwolona ale
jako septyma wielka na
powód zabroniona. Z
tego mam powiedzieć i z pełnej
tabelli interwallów oku-
arycznych, wyniki z Interwalle

czasem w jednym kształ-
cie są dozwolone w dru-
gim zaś zabronione.
Nie tylko zasady śpiewności
którego za wadę głos ustro-
wielka nie zaś instrum-
ent jakiś, są tej przyro-
nej prozaiczności przyczy-
łem i zasady harmonii
gdzie każda zmiana sto-
sowana na takiej zasadzie,
że inna posiada harmonię,
która przez przysposobienie
i dalszy ciąg akordowany
wszystkie te wyjaśnienie.
Chociaż tłumaczenie
drugiej szczególnej własno-
ści melodyjności, przez nie-
które uwagi w ogólności.

Postępowanie dzwonierne
za najnaturalniejsze, bo
dzwoniarzowi, który w sobie
czuje zdolności do muzyki
z przyrodzenia. Postępowa-
nie automatyczne na-
daje się tylko przeważnie
dla nadania większej mo-
miękkości melodji, który
dzwonierna na którejś je-
dy nie melodja powin-
na zawsze się przebi-
jać do siebie tony pro-
bujące tej gamy w której
melodja jest napisana.
Jak to zasada kompozycji
muzycznej w ogóle częstego

Dla utrzymania czystej spój-
ności, tzn. po skoku zakoń-
czonym i obstawionym do góry
rozwiązaniem zstępującem na dół
a po skoku zakończonym i
obstawionym na dół na
powrót do góry, prowadzone
tzn. ton wiodący każdej gamy
jako subsemitonium modi
czyli prowadzący, prowadzi się
do góry o półtonu do ósme-
go czyli oktawy postępowo.
Natomiast nie wolno w ogól-
ności wystrzegamy się jakim
sposobem użycia wszystkich
tonów jednej gamy przestrzegam
to co Riemann, Richter w
swoim systemie harmonii

a tak w [illegible] mowie.
Muzyka – mówiłem – jest
siostrą malarstwa i poe-
zji i wyraża [illegible] [illegible]
[illegible] i fenomenem natury.
[illegible] [illegible] [illegible] kolory [illegible]
słowa. [illegible] [illegible] tonów [illegible] for-
[illegible] [illegible] [illegible] które [illegible]
sobie [illegible] [illegible] [illegible]
tonów [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] interwallów
i które [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] melodyj-
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] jak tonami. Tony
się na [illegible] [illegible] [illegible]
N [illegible] na [illegible] natury
([illegible] [illegible]) [illegible]

na tony zgadzanie (tonu-
myśl uzdrowiska) a potrzebie
na tony stromość, (tamte
nastrój) ¹) (Okoliczności Pan
Beethoven był w tej myśli
że mnie nie wyszedł w
jakiej jak to wystawiono. je-
Jednak przyznaję iż nie
mnie zabierał (Akcent)
przecie te myśli które
mamy o harmonii melo-
dii i które stanowią mię-
dzy [illegible] (Najwięcej
obszczypanych mnie z syste-
matów jego harmonii
Hrabia [illegible] Wielhorski

[illegible] z Ratajewskich [illegible] 1797
aż do 1799 w Lwowie

[illegible]
[illegible]
o [illegible]
Na [illegible]
[illegible]
[illegible]
uwag zawartych w jednym
a listem [illegible]
ost.

Nr. [illegible]
[illegible] ale nie.
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
a [illegible].

str. 73. C. [illegible]

[illegible]

str. 89. „Wierność [illegible] jeśli zasada oparta. W tem wszystkiem pracowicie się daje spostrzegać wyraźnie przewodnią [illegible] władzę logicznego inte- lektu."

str. 91. „Aby [illegible] stałemu [illegible] poznaniu [illegible] i wymiarom [illegible] mo- [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]."

str. 102 Wiele odmiennego wyrazu nadaje melodji postępowanie w interwal- lach harmonicznych

Postępowanie z dziatwą [illegible] na-
[illegible] [illegible] i [illegible]-
go, lecz [illegible]-
[illegible] [illegible] i [illegible]
[illegible]. [illegible]
i [illegible] postępując do-
jdzie w ogólności do [illegible],
[illegible] i [illegible]-
[illegible] do [illegible] takie
[illegible] i [illegible] ca-
[illegible] się [illegible], i także
w [illegible] nigdy [illegible] się
[illegible] [illegible] gro-
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]-
[illegible] i [illegible] [illegible]
najlepiej wyobrazić można.
W szczególności [illegible] [illegible]-
[illegible] jak [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

51

[illegible]niania jako martw[illegible]=
przed nieprawdą o sekundach.
Gdy dowiedziałam się o sekundzie
jest tylko jedną naszą przeszło=
waniem.... Sekunda
tylko wyznacza bywa jako
wraz z nimi wszystko
[illegible]....
Wszystko stworzone ma
związek z sekundami
od jakiejś strony do której
i dalej we charakterze pa=
mięta wszystko. Wszystkie
związki elementarne
jak to niedoświadczonej
zmienności jest na=
turalne jako np.

zapytania i z odpowiadania
pewnego dialogu [?] w ogól-
ności na odmianie wy-
gada.
Deklamacja od prostej spie-
wności twardej [?] nadmier-
nowa nie powinna
być wzięta chyba tylko jakoby
z wyjątkiem (con licenza)
tonu z pewnego brzmienia [?]
odstępczego interwal-
łem w deklamacji mu-
zycznej ona nie daje
interwallami ścisłe [?]
niezmiennie [?] coś nas,
ani tego indywidualnego
charakteru czyli

wygrania co [illegible] ina-
nym i ostatecznym nadaje,
przez co ta własność kwarty
nadzwyczajnej która nie
zabić obie dwie karty
przeznaczona zamiana do
wygrywania, zapytania
i zadawania przez tę zostaje.
Nie wypada z tego aby
teraz mówić także kompo-
zytor dla wygrywania za-
pytania lub zadawania
koniecznie potrzebowana
akurat kwarty nadzwycza-
jnej. Prawie z każdym
składem [illegible]
a nawet z najbliższym

[illegible] to jest [illegible]
[illegible] w tym samym
[illegible] i [illegible]
[illegible]
[illegible] być [illegible], bez
[illegible]
[illegible] harmonii, [illegible]
[illegible] harmonia
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible].

Kwinty [illegible]
[illegible]
[illegible].
Seksty tak jak i [illegible]
nadają kolorystyk[illegible]

st. 117 [illegible]

[illegible] z sobą [illegible] co kolka-
taktów [illegible] kilku-
taktów przez [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] być [illegible].

§ 149. W ogólności jak prosta
[illegible] [illegible] [illegible]
powinien się z formą [illegible]
powracania [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] i [illegible], tak [illegible]
[illegible] [illegible] takie
[illegible] [illegible] [illegible]
powinien na to zważać
[illegible] każdy takowy [illegible] nie

zwyczajnej // przemysł swoich swego
ile do być może równego
stowarzyszenia, przez co nawet
wytwarzano w pierwszem wysta-
wieniu kolonij miejskiego
przedstawia się i sympatyja naszej
zamiłowania poprawiania
zostaje. Z tego wypływa iż
wytwarzania przyjdziemy jako pro-
mysł mniejszemu niezawsze
trafnie do dzisiejszego być
może. Wypada z przyczyny
łagodniejszej estetycznej w ogól-
ności jeszcze że przemysły
i porządki krótkie znaczeniu
powołanemu, dzisiaj
lub dalszego znaczenia

przeciwnie przystoją. Dłu-
gie pomysły i porządki w
Adagio wszystkich melodyj
lub pieśni rozwlekłych a przez
to niezrozumiałych, krótkie
zaś w Allegro przez wstawi-
anie powtarzania się stały,
by się na końcu unikanie,
że wszystkie tylko grę lekką
znajomość harmonii zwy-
czajnej przez swą wzorna,
i tonie i przez szczególnie
nużące skazić się mogą.
Przedłużenie ostatniego
lub przedostatniego taktu
albo powtórzenie ostatniego
pomysłu z wyznaczeniem
porządku kilka razy

muzycznego, rozróżniają
się z [illegible] [illegible]
i [illegible].
Znamy tedy sposób kadencji
harmonicznych i melody-
cznych i sposób punkto-
wania melodyjnego
w muzyce [illegible] [illegible].
[illegible] rytmiczne takty-
czne zaś mają także [illegible]
punktacje rytmiczne
taktowaną. W muzyce
teatralnej [illegible] [illegible]
[illegible], jeśli muzy-
czka jako [illegible] [illegible]
wszystkiego do czego tylko
jest zdolną, dla wyra-
żenia różnych uczuć
i namiętności życia

ruchu i gdzie melodji
ten żadnego taktu i wyż-
szego rytmu w sobie nie ma,
brzmi prawie wcale
nie mówimy. Dla obcego
ucha grupa w czasie — w
tej mierze mowy proza,
nie i rozróżniamy ka-
dencji rytmicznej tak
typowych melodji d[illegible]
wiadomości dla tych,
prostota [illegible] nie
potrzebujących, tam więcej
że w [illegible]
[illegible] się [illegible],
mowy i melodyjne.
Widzimy że w każdym
takie pieśni główne

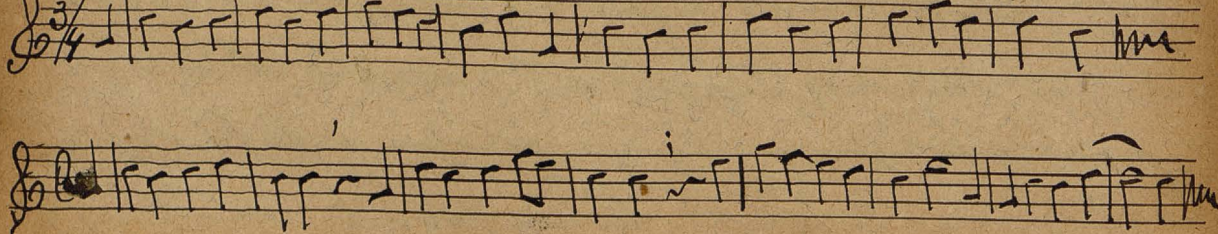
część mocna jest najważ-
niejsza, tak że każdy dwu-
częściowy takt ma ważną
i lekką część taktu, kiedy zaś
trzyczęściowy takt ma jedną
część ważną i dwie lekkie
i w [illegible] taktowania
[illegible] zawsze pierwsza
Dobra część jest mocna,
i [illegible]. Zakończenie
pozycji w pierwszej ma-
[illegible] części taktu co się
[illegible] mocna jest,
[illegible] takt [illegible] zakoń-
czeniu jest najczęściej
[illegible] części i mocnej
[illegible] - części
najgłówniejszej [illegible]. Ale
zakończenie w pewnych przypadkach.

Zakończenie wszystkie z dwo-
rna w[illegible]niami, obo-
ciąż mniej i zapokajają za-
wsze względnie wydoniernie
[illegible] — to liczba
dwa tego też powinna ró-
wna a trzy powinna nie-
[illegible] które proporcje
nadają z dla tego właśnie
takt [illegible], jednak taka
jak kadencja muzyka w
impetuosności a chwilę
mowie przez od muzyczny.
Z tymi kadencjami pro-
wadzić mowę na gamy.
Gama z wielką trzeba pod
gamy naturę, T[illegible]
[illegible] rozumnie [illegible]

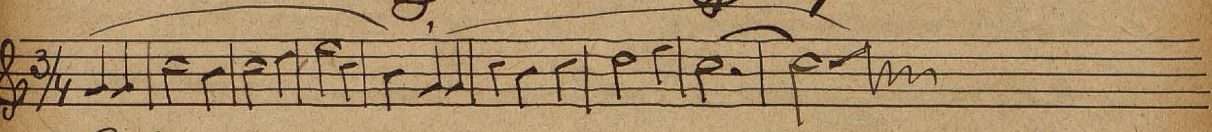
i wypisywać niejako z ucha,
znaczy się słuchu harmonicznego.
Gamma zaś z małą tercją
jest dziełem dowcipu
ludzkiego, artystycznego,
a melodja śpiewna z ucha,
zarówno i harmonijnie
tak dobrze w gammie
z małą tercją może być
utworzona jak w gammie z
wielką tercją. I tak jak
gamma z małą tercją
podlega pewnym zmian-
om w wznoszeniu tak
i k-dołowi zniżaniu [illegible]
by mogła być zupełnie
a [illegible]. Niedość

przyzwyczajenie w dzieciach
budzącego zastosowania w ogól-
ności, tem zwiększymy się
dzieciom muzyczne dopiero
utworzona jest dzieciom
kunsztownemu który
Rythmu metodą i. Hara,
znanie jako tej grupie
w ... sobie rozpiętości.
Warunek dla uskutecznienia
każdego zwiększej jako punktu
przyjęto jest tem, aby przed-
ostatnia nuta była oddana
z appoggiaturą np.:

Allegretto.
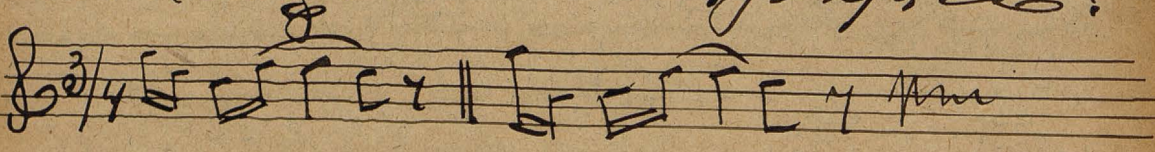

Apogiatura taka niekiedy może być zastąpiona przez sposób następujący, gdy przed ostatnią nutą napotkać [illegible] będzie takt jeden cały np.

Z tego wypływa iż względnie [illegible] kadencya nazwanym zamie- nić się może na średnik[?] kiedy ostatnia nuta krótką i ten z danego wytrzymania żądany będzie lub kiedy się do ostatniej nuty dołączy [illegible] druga apogiatura. Teraz wspomnę trzeci sposób takie wspólnego zakończenia rytmicznie taktycznego porządku, dany z trzema uderzeniami w jednym takcie, sposób ten jako wspólne zakończenie

poziom muzycznego dopiero po rozbiorze budowy taktycznej Poloneza poznamy w tym także jako należący do rytmicznego taktycznego zachodzenia w ogólności ustanowionym być mógł. Zaiste budowa takowa Poloneza, gdzie ta każdorazowa jest główną przyczyną wspaniałości która w szczególności tańca tego charakteryzuje, bogaci muzykę bardzo ważnemi odcieniami. Wiadomo że prawidłowe zakończenie Poloneza jest następujące:

albo

w czem się taniec polski
od tańca podobnego, to jest
od tańców w tym samym
trzyćwierciowym takcie
zbyt powolnego rozwo-
zmiana jako Ländlera, Menuet
i t.p. Niedawno kompozytor,
nie pisanego rodzaju
zanalizują charakterystyczny cz
własność tańca polskiego,
a prosto samo przez się i ten
też sposób zakończenia
rytmicznego taktycznego.
Kiedyś nie tylko za granicami
lecz nawet tamtejsze stand,
nie bawiący czasopis w
Polsce jak Paisiello Orma,

(nowa) [illegible] i [illegible] – nie
znając [illegible] zakończenie nasz,
kie i ziemiańskie i nie mogąc
[illegible] pojąć, więc trzeba
takie [illegible] zakończeniami [illegible],
[illegible] najpotrzebniej [illegible]
można [illegible] wyrazowych
różnym sposobem [illegible].
[illegible] polskie zakończenie
[illegible] [illegible] budowę
polonizować uproszczonować i
zbliżyć do swego [illegible]
zakończenia [illegible] tylko naszych.
[illegible] [illegible] i [illegible]
która stosuje co do przystów
[illegible] i nawet
w tekście Polonona, bo a

co do wytworniejszych działań
i zakończania nie były jako
sarabandami, menuetami
i tym podobnymi. Po czasie
każdy przekonał się mocno
gdy zobaczy przegraną imienia,
nie Armida alla pollacca w
innym czasie, które się
znajdują w ┘└|┌┐| albo
┌└|┌└ ///| z chronologią. Szo
trzecie zakończenie kiedy
ma być kadencya zupełna,
z którego porządku muzycznego,
już więcej potrzebuje zwo-
żenia kunsztownego aniżeli
dłużej, jak się to samo
przez się rozumie. Chcąc
z tą trzecią kadencyą zupełnie

[illegible]

Rozróżniamy [illegible] [illegible] [illegible]-
[illegible] [illegible] [illegible]
lub części [illegible].

1. Każdego wyrazu z jednym [illegible]
2. Każdego znaczka z dwoma [illegible]
3. Każdego polska z trzema [illegible]!

Każdego wyrazu będzie

1. [illegible] tak jak mamy trzy [illegible] w języku – wyrazy [illegible] i [illegible] i [illegible] każdego [illegible] [illegible], albo [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] a [illegible] się za [illegible] [illegible] główne [illegible]

zupełnie, gdy naturalnie przy,
podziale na pierwszą dobrą
część taktu dźwięk będzie tzw.
„mamy mniej wartość taktyczną”.

Metrum trocheiczne Γ ⌣
Metrum spondeiczne Γ Γ i
metrum molossiczne Γ Γ Γ
i takie powinny by być tzw.
sposoby zakończenia wiersza
prosto można nazwać
znowu pierwszą, np. mazurka
krakowiaka trocheiczna,
Druga z nich krakowiaka spon-
deiczna i trzecia
Polskiego krakowiaka molossiczna.
Przyczyna zaś że po polsku
nazwałem jest w szczególności

tej części wymagać.
Każdego z'awiska uzupełnia
się przez appoggiaturę nuty
w dobrej części pierwszej
taktu jakiego będzie rodzaju.

---

o Dominice tej, iż dopiero
w Polsce zastanowiwszy
się rozebrawszy i pozna-
wszy taktyczną budowę
tańców polskich prostą,
uczułem się o jej istnieniu
i początku [illegible],
stąd i przypisanie Dominice,
nie znając o niej nic,
tem jakie takie wyobrażenie.
Będąc w niższych klasach
szkolnych i sprawując z
gorliwością dyszkantem [illegible]
w chórze XX Dominikanów

Każdego polskiego [illegible] [illegible]
zapisano przez dzielenie pióra,
[illegible] dobrej części [illegible]
z [illegible] w drugiej do-
brej części [illegible] [illegible] [illegible]
nego z [illegible] porządku.

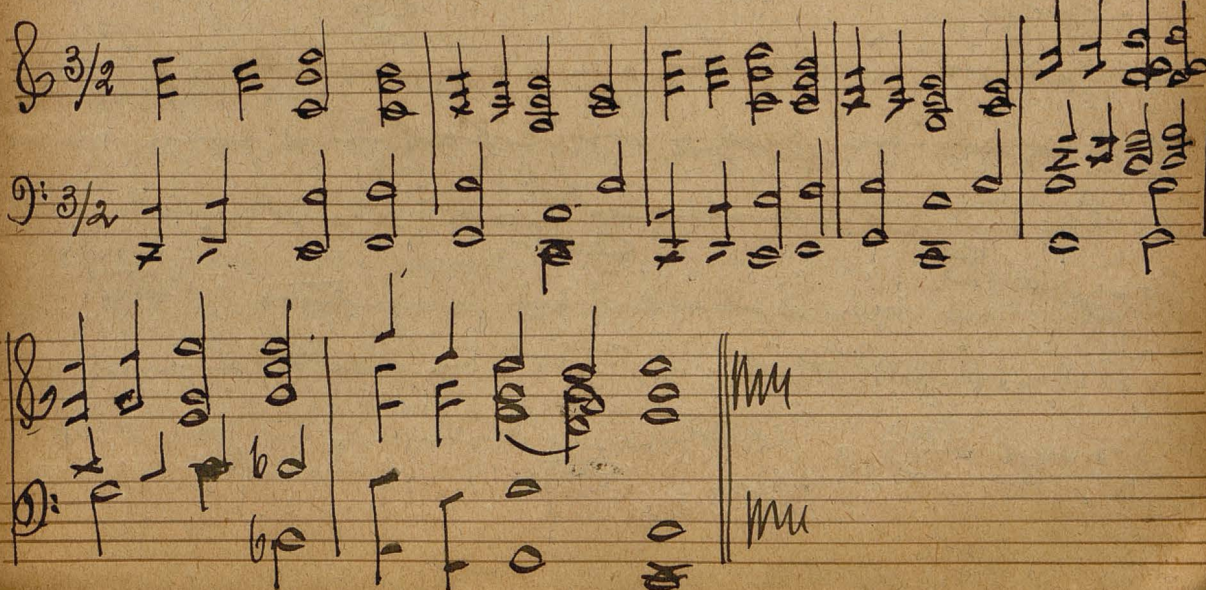
---

nie [illegible] [illegible]
[illegible] przy czasie pisarskim [illegible],
[illegible], [illegible] przez [illegible]
zapisana po [illegible]
przez [illegible] [illegible],
[illegible] tego Sakramentu
[illegible] nie [illegible]
nie tylko [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] jakąś
różnicę od innego [illegible],
[illegible] [illegible] zapisano [illegible].
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible],
[illegible] [illegible] [illegible] i [illegible],
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] tylko [illegible]
się [illegible] albo [illegible].

---

się [illegible] i [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
do tego [illegible].

Nie dzieląc [illegible] dobrej części i nie rozwiązując appoggiatury w drugiej dobrej części taktu, tzn. [illegible] jedną część poprzednio [illegible]

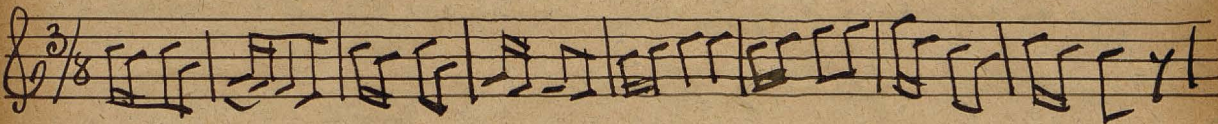
/: Z wyrazów nie pamiętam jak tylko jedno wyrażenie zabrano, mont :/

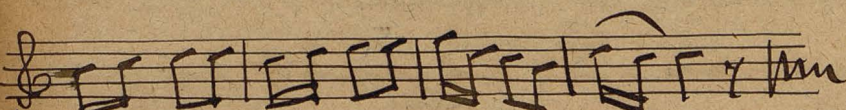
Pod względem zasad dobrej i pięknej melodji piosnka ta zastosowana i [illegible] na tysiące [illegible] do wygrania polskiego utrzymania melodji do szczegółowego [illegible], [illegible].

/: Sens wrażenia autora tą pieśń tak pod względem melodji jak i rytmu i pracy):

tylko tyle ile kropka lub przecinek w mowie.

Nakoniec zmieniony na inny takt i wykonany nie, tedy tej piosenki w całości przy[illegible]

Nie [illegible] to mazurek? Nie dowodzi to że ta piosenka jest polskiego pochodzenia. Byłaby zapewne nie miała korzyści tylko dla dowodzenia większego rytmicznego taktycznego zakończenia do taktu dla muzyki w ogólności

Str. 171. E. O własności pięknej melodji i dobrej i pięknej kiedy ona słów ma być do śpiewania.

Nie mamy właściwości ze wszystkich melodji wyrazami których się w słowach malnych zgadzać się powinien. Dlatego najśpiewniejszy jest rzeczą dla kompozytora aby dobrze poznał rodzaj rozmiaru i jego stopnie i aby się przejął dziełem samym [illegible] jakim

---

wiele piosnki starodawnej w Polsce prawie [illegible] po [illegible] [illegible] [illegible] szczególnie śpiewane mogą być śpiewane i ich [illegible] [illegible]

przestał być natchniony. Z tej przy-
czyny trzeba często odcyfrowywać
słowa i wyobrażać sobie tak
wiernie jak tylko można
ich przeznaczenie i okolicz-
ności dla którego napisa-
ne były. Wyobrażawszy takim
sposobem położenie autora
jakiegoś słowa wymagać
[illegible] pozwoli nam się
stawać treść wykładowa-
nia jak najmniej i
najdokładniej nakreśli-
nie przeciw wymowie

Dochodzimy. Dlatego przez to mycie
ostrożenie i zasady główne pro-
wadzić języka polskiego wyjaśnić
mowa dowody. —

i prowadzić dalszą jest
składnią i spisano nad łapaczą.
To jest w ogólności prawidło
wszystko ona co szczególniej
dyspozytor uwagą uwagę
zwracać powinniśmy, lecz
powinni oni stania się nią,
tak tyn nauczy i sprawa
polskiej jest głównym celem
naszych badań, dla tego czyż
się być skonwiązanym ny,
Tożto każdy prowadzi język,
Do polskiego, którego przedtem
naszego pozostawania prawdu,
nie być uporządkowaniem
i pracy jest tej w mowie dziś,
zapisać liczny naszego.

Ze skruszenia czyli umieszczenie
polskiego wiersza na względzie
metrycznym czyli taktycznym
według akcentu, chociaż ten
oznaczam tylko jako sposób
upiększania polskiego wier-
sza w samym muzycznym
wrażeniu przy zachowaniu
wątku, z którego przechodzą
polskiego języka rozwinię-
ty były mowie udowodni,
Tam w pierwszej mojej
rozprawie o metryczności
i rytmiczności języka
polskiego.
Uważając stąd każde pojęcie
dźwięku stanowi prozamię

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible] ́— — albo — ◡

[illegible] ┌ └

[illegible]

[illegible] — ̄ — albo ◡ — ◡

Amfibrachus └ ┌ └

[illegible]

[illegible] — — ́ — albo ◡ ◡ — ◡

[illegible] └ └ ┌ └

[illegible]

akcent różniący syllabom nadaje.
wyżej przy powiedziano pod wzglę-
dem mniejszego szczególniej
z uwagi na pewną długość spół-
szych [illegible] i [illegible] wszo-
nym takie oznaczać etc.
wypisywano dość iż każde jedno
syllabowe słowo krótkie
lub długie być może, po-
mijając akcent gramatyczny
w formie języka polskiego
jako formiejszy się skazie oparty
w jednej syllabie umieszczać
się nie może. Jednakowoż
gdy syllaby jakiego będą języka
nie tylko co do stanowienia
długości i krótkości ale co
do uwydatnienia się w stanowaniu
z innemi mieszam albo

wyrazem zgodnym które
najwięcej od pojęcia rzeczy
zależą, i dla wyrażania
się wyobraźniejszego i wy-
myślniejszego z powodu
abstrakta oraz konkretnego
mniemam, mają nadające dowo-
gość, przeto jednorazowo
słowa nie wszędzie mają
upraszczania ... i mogą
sprawdzone ... ogólne:
Są dwie 1. a. Nomen król
Bóg. Pan Józef etc.
b. Verbum ... grać daj etc.
c. Adjectivum ... ...;
2. Średnie (albo abstrakcyjne) to
jest ~~...~~ ... albo ...;

a. Pronomen [illegible]

b. Adverbium [illegible]

c. interjectio [illegible]

3. [illegible]

a. praepositio [illegible]
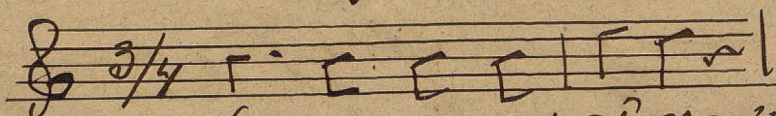
b. conjunctio [illegible]
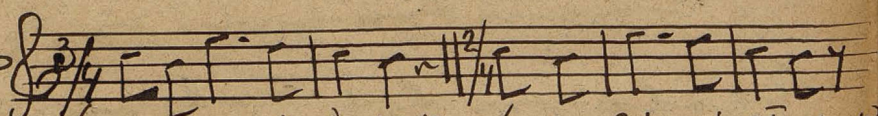
c. constructiones [illegible]

D. [illegible]

[illegible]

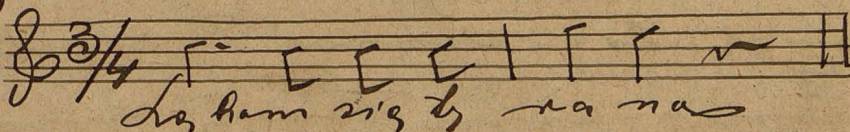
Dlaczego np. przechodzi do
odpowiedzi [illegible]
Dajże się [illegible] i wyrwać
się naturalnie do drugiego wy-
dno może być wzięty przykładem
przykładu muzyki

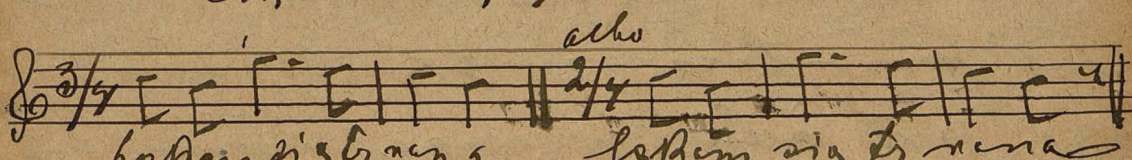
1. raz

2. Powtórnie

W pierwszym wyrażeniem [illegible]
zaznaczono gdzie wyraża się jako
sylaba krótka mija nie dłużej
o osobę pytającą lecz tylko o stro-
nność, w drugim razie wy-
rażeniem się zaznaczono
o osobę którą powtarzano się
każdą. W [illegible] tak jakby

Jeżeli [illegible] [illegible] mamy,
[illegible] do [illegible] [illegible]
[illegible] od trzeciego roku [illegible]
którego Pan nas [illegible] [illegible]
[illegible], [illegible] [illegible] [illegible] wy-
ra się [illegible] jako zabawa [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
której żadna [illegible] [illegible] nie
wypada. Pokazywany [illegible] [illegible]
w którym [illegible] się znajdu-
je się się wyraz [illegible] [illegible]
przed tem samym [illegible] [illegible]-
my [illegible].

pokazuje się że [illegible]

wyrażenie wyrazowe pod
N. 1 jest dobrane, a pod nu-
merem drugim równie
nieprzyrobione a zatem nie-
właściwe językowo, co
dowodzi wyraźnie wskazana
różnica jednogłoskowego
słów we wszystkiej długości
i krótkości. Co do p[illegible]-
wego wyrażonym i tak użyte
w wyrazowaniu długiem
lub krótkiem języka polskie-
go równie wszystkiemu
językowi żywemu z pozycy-
i psychologicznej. Dla tego
nadanie, czym teraz nie-
wiele poprawić mogę. Również
zaś jest atoli rzecz mnie-

[illegible] towarzyskiego
i tak agitowanego słowa, pro-
mieniowi w wielu jakiemu przy-
mówił [illegible] języka angiel-
wać się musi. Wiemy, że nadto
do tego przyczynia się [illegible]
szy nader ważne uwagi [illegible]
[illegible] się [illegible]. Najprzód pro-
wadzono to, co mogło [illegible]
[illegible] w pierwszej uwagi [illegible]
[illegible] o właściwości i
[illegible] języka polskiego.
[illegible] uwagi uczniów
szczególnie na [illegible]
[illegible] i [illegible] się wy-
[illegible], które
[illegible] potrzeba. Pierw-
szy jest [illegible]
który [illegible] konstrukcji

najważniejszego podmiotu i który w naszej deklamatorni wyrazem naczelnym się staje. Powtórzę akcent języka i potrzebie akcent słowny – który obdarza najważniejszą syllabę w słowie podniosłością i właśnie gramatyczny akcent stanowi się. Akcent ten gramatyczny staje się akcentem języka „stan" czas kiedy się podniesieniem najważniejszej syllaby w samej budowie języka za„ z drugiej jak do joint w Polakom. Akcentem zaś słownym nazywa się wtedy który podniesieniem tejże syllaby

na ostatnią sylabę słowa przy-
padkach jak to jest u Niemców,
albo też na przedostatnią
słowa szczególniej właściwie,
jak to w Włoskim i rosyjskim
języku. W języku [illegible]
którego do dobrego wyrażania
nie [illegible] gramatyka [illegible]
akcent to jest jeden albo dwa-
[illegible] z wyraz [illegible]
należy [illegible], w języku
[illegible] [illegible]
nie pomagają sylaby [illegible]
na [illegible] [illegible] akcentu
która przez [illegible] będzie [illegible]
nim różnego wyrażenia
lecz w [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible],

pomiarowi mniejszemu i stałemu
stosowaniu a także przemawia
się na krótką i długą sylabę i w
mowie nie inaczej jak przez
długość i krótkość wymowy,
nam być może, co jednak
wypływa z istoty takiej mowy.
Powtórnie powiedzieć wypada
[illegible] dalsze uwagi o [illegible].
[illegible] i w [illegible] tych okresu;
[illegible] naszymi że wszystkie
języki europejskie w [illegible]
[illegible] [illegible] przydały.
[illegible] [illegible] jak w
języku niemieckim wszystkie
być może albo wszystkie [illegible],
jak w języku włoskim, albo
wszystkie być może jak w języku
polskim w porównaniu

z starożytnymi językami,
a z językami skandynawskimi i
tylko że tak powiem ilościo-
wemi przedewszystkiem mie-
rzalnymi. Zatem jak w
pierwszej mojej rozprawie
o metafizyczności i artystyczności
języka polskiego tak i teraz
w dalszym ciągu w roz-
biorze szczegółowym ana-
lityka oczywiście dla faktów empi-
rycznego w Theorie i Arsie
będzie odpowiednio prowadzić
języka polskiego kiedy się do-
każe nie przeczyma elementu
w najwięcej ... wy-
razowym jest filozoficzną
prawdą tak jak w jednej sto-
sownej wyrazie psychologiczną.

Zadziwiającą jest rzeczą, że
wszystkie gramatyki polskie w
pomijają tego akcentu zupeł-
nie, a tylko pewnie z nich
raczej wzmiankę akcent ten
wyprowadzają, zamiast że po-
winnyby pomijając jego wy-
wieść z formy języka, który
ma stanowić po wielkiej części
osobną treść jego piętność. D-
Dlaczego w zasadach
gramatyki języka polskiego
mówi się niewzmiankowany mieć
gramatyki polskiej. Szczegóły mię
będzie prawna oczywiście folwo-
frazma języka naszego, czyli
jego wewnętrzna budowa.
W tamie zastanowić się
nad głównem prawidłem

że się przedostała taka zwrotka
przedziwnie przy w mojej roz-
prawie 1817 napisałam że
„forma języka polskiego przy-
czyny prawa pomnożymy za„
wierająca w żaden sposób
naruszony być nie może,
przez mię tworzeniem języka
polskie jako polski mię dłu-
słowiańskimi znamionuje
się, przemieni w niej po-
wię którą czyści i ozdobi się
pięknością i udoskonalenie
do którego języka mowa jeszcze
(co do porządku) był zdolny.”
Takiem tu razem miał i mo-
mienie z przyczyny słowa.”
Tamtej sprawdzeniem się
wyjaśnić z następującemi

ważnemi spostrzeżenia-
mi co do języków w przed-
miocie akcentu gramatykal-
nego. W językach które do
przypadkowania i czaso-
wania żadnych zaimków
to jest artykuł i pronomina
nie potrzebują, można by
z uwagi psychologicznej
przypuszczać które długość
i krótkość samogłosek, sylab,
[illegible] czyli główna
[illegible]
[illegible] i [illegible]
[illegible] to
jest przypadkowania i czaso-
wania [illegible]
[illegible] słowa [illegible]
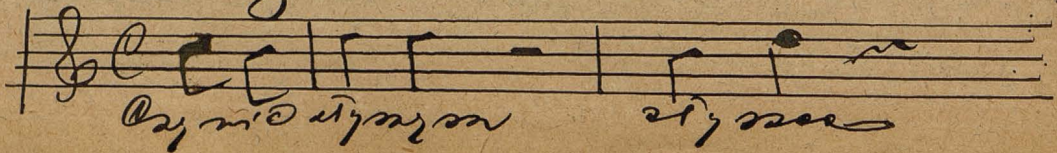
(czyli wyobrażenia) wyrażony
zostaje a w szczególności
w rzeczownikach złożonych.
Gdy więc w języku niemieckim
Stamm np. w wyrazie Dziabel
sylaba hre stanowi akcent
zatrzymuje w wyrażeniu się
Der Dziabel Sakrament albo
Sakrament Der Dziabel, a w
języku polskim w wyrazie
miłości sylaba mi. Dla wy-
rażenia szczególności
przez przypadkowanie w
z innym wyrazie akcent
utraca np. miłości jego
sylaba ło nabiera, w tamtych
w obrzędach języka przy-
czyny stosowanie jak
zawsze same gramma.

szkolnej jako akcent oraz iż w
syllabizacyi uwydatnia lub stoso-
kowaniu dziś, co przedtem
prawidłem gramatycznego
prawie to samo znaczy,
prócz co w wszędzie tem-
czesnym syllaby tępione
lekkości wyakcentowanym-
szą a pomocą w wszędzie pro-
wadzić takie jako pomimo
dźwięczności lekkości wszystko
uznane być mogą lecz i
zmieniane być mogą.
Jak wielkiej wagi jest w ogólno-
ści to postrzeżenie dla badaczów
języka a w szczególności dla
ustalenia zasad prozodyi jakiego
bądź języka pokaże się w okazie, gdy
przystąpię do zmierzenia i klasy-
fikowania wielu takich wyrazów.

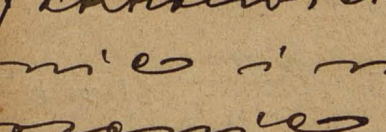
Że zaś ta ważna uwaga filozoficzna wyżej wspomniana jest rzeczą wielką przyczyną akcentu języka polskiego – a nietylko samym zwyczaj mówienia, dowodzi ten Dawna języka włoskiego. W języku włoskim używa się do przypadkowania takich artykuł i dla tego stosowanie gramatyczne w rzeczowniku są żywe. Kiedy niemiec mówi nia się, jak w języku niemieckim sylaba należąca i ta sama sylaba która przed przypadkowaniem była długą lub krótką np. l'amore, del amore – a l'amore i t. d. nawet wtenczas gdy wyraz rzeczownika bywa złożony wyraz w poezji amor, bez

traktowanie gramatycznego od-
mienia się w stanie Verbum
przez czasowanie Do którego
zaimek pronomen nie jest
potrzebnym āmo amavo āmo
i tak że tych samych wyżej wymie-
nionych przyczyn jak w języku
polskim. Zatem akcent w ję-
zyku polskim i w przedostatnia
syllaba we dwóch trzech czterech
i tak zgłoskowych wyrazach
przedłużając się może nie tylko
wymówka z jakiegoś innego
powodów mówienia, lecz
z zasad gramatycznego tak
jak w języku niemieckim i
włoskim na których podnie-
siona metody [illegible] i t. d.
Zdać się może, że tylko ono
istotną długość syllabom

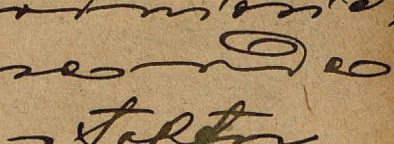
we wyrazach dwoch trzech
i czterozgłoskowych nadaje
się we względzie muzycznym,
ponieważ syllaba takowa
akcentowana zawsze dobrą
częścią taktu najmniejszą, choć-
siłą innej zgłoski z przyczy-
ny akcentu oratorycznego
nietylko mieć wyższe to-
nowanie ale nawet co
do kwestji notę większą wa-
rość. Ktoś mi mówił, że
wtenczas będzie zawsze w dwu
zgłoskowym wyrazie się
zapatrywanie - druga to jest
ostatnia syllaba tak krótka
jak z powodu akcentu nale-
żącego syllabie pierwszej
z drugim sposobem wy-
mówiona być niemożnie.

przez co druga nóta ... we pro-
wadzonym zapytaniem ma nie
tylko wyższą lecz i dłuższą to-
nowanie i zgłoska mniemana
na długość nadaje, tak je-
dnak że pierwsza w sylaba
we mniemana taktu czyli w
mocniej zaakcentowanej przewa-
żnej istotnej długości ja-
ko się nie dłuży gramatycz-
nego akcentu melodii, bo
jakakolwiek przez podniesienie
nie i mocniejsze wydo-
bywanie się części taktu
wyróżniona być może,
długość jej przez się zawsze
tylko mniemana co do tu-
dowy taktu mającego
i rozprzestrzenia na niektóry
chórał dobrze dźwięk zamiast

Deklamować

aby było gramatycznie poprawnie dla-
akcentu języka polskiego - nie
mówię zatem tłumaczonym lecz
poprawnym. Taka różnica mię-
dzy akcentem gramatycznym
i oratorskim powinien
tłumacz zawsze mieć
przed oczami i na to zważać
że w języku akcent grama-
tyczny mający akcent ora-
torskiemu tylko wyrazom jedno-
zgłoskowym dłuższego może
nadać można dłuższe mo-
żliwie wyrazom, a co nie-
dwuzgłoskowym a nie tylko
tłumaczowi. Z tego wynika
że osobista ... w grama-
tycznych ... i t.d.
na ... ...

przedłuża się ostatnia sylaba
np. Janie, Jadźko, Dobrodzieju,
gdy nie może być słowa-
[illegible]. Pierwsze i wygłaszo-
nie [illegible] prawidło słowa-
[illegible] języka polskiego jest to
że przedostatnia zgłoska
w wyrazach wielozgłosko-
wych jest dłuższa, a pomi-
nąć prawidła to jest na
względzie [illegible]
[illegible] sylab w je-
dnym wyrazie nie może
być wymyślone, wyma-
[illegible], lub naśladowane,
[illegible] się z wy-
[illegible] zgadzając się z [illegible]-
[illegible] języka i [illegible]
[illegible] do natury mowy

wyrażać powinna, prawo-
widło to oraz [illegible] na-
Do wyprowadzenia dalszych
prawideł iloczasowego języka
polskiego. Nim to nastąpi,
przyzwyczajmy się, by ś-
wiadomie wyprowadzić rozbiór
ten [illegible] uwagami
i do [illegible] [illegible]-
nym w ogólności i w
szczególności do języka
polskiego [illegible] [illegible].
~~[illegible]~~ Trocheus — ◡ ⊓ ⊏
Amfibrachos ◡ — ◡ ⊏ ⊓ ⊏ i
Peon ◡ ◡ — ◡ ⊏ ⊏ ⊓ ⊏ Także
i do każdego [illegible] [illegible]
[illegible] w języku polskim
[illegible], prawie [illegible].
Do wszystkich [illegible]

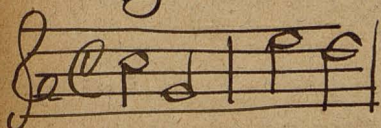
formującą motoryczny na-
stąpił i w dalszej dziedzinie
ta której języka polskiego prze-
[illegible] owoc zakłóci i te
których praw [illegible] dinspiracji
[illegible] ponowienia [illegible],
§5. Uwzględnienie w względzie
języka polskiego i w względzie
jego pochodzenia, a uważanie
kompozytora muzyki przeto
takim sposobem rozszerzony
motoryczny ten skazanie [illegible],
[illegible] i [illegible] [illegible].
Samodzielnie w pracy jest
pewną liczbą zgłosek które
mieszają się z sobą [illegible] mają
pewną proporcję długości
i krótkości trwania w czasie.
Pod tym względem jako

[illegible]
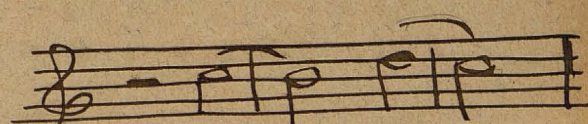
poezja jest mniej jako tanecznem
śpiewanem słowem w takiem
wstępuje i kroki to są w poezji
zgłoski i stopy kroki a w muzyce
części rytmu i takty.

1. Z dwu zgłoskowego wyrazu
[illegible] znajduje się [illegible]
przyjaciół stopy [illegible]

a. spondeus — — ⌐ ⌐
wyraz z dwóch zgłosek długich
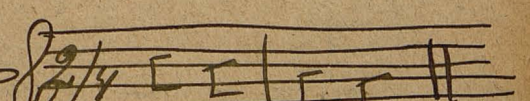

albo

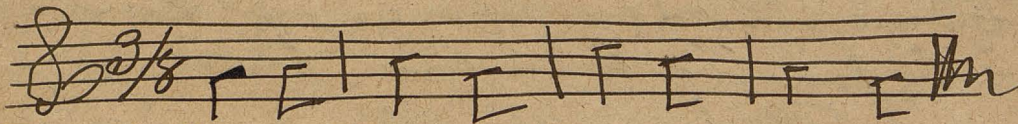
b. Pyrrhus ∪ ∪ ⊏ ⊏
wyraz z dwóch zgłosek krótkich albo
lekkich

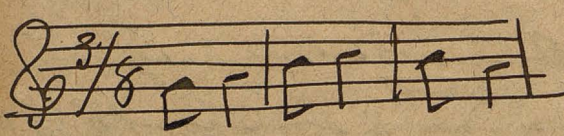
albo

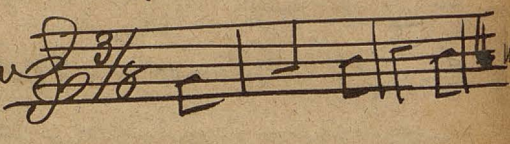
c. trocheus — ∪ ⌐ ⊏
wyraz gdzie pierwsza zgłoska

1. ∪ —
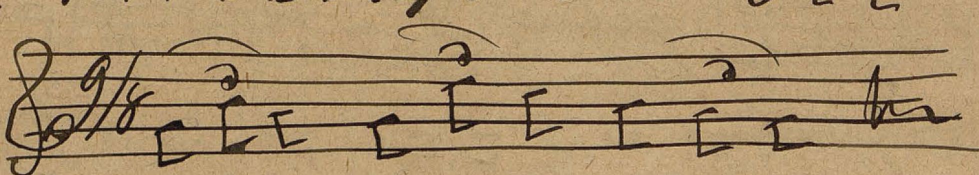

albo
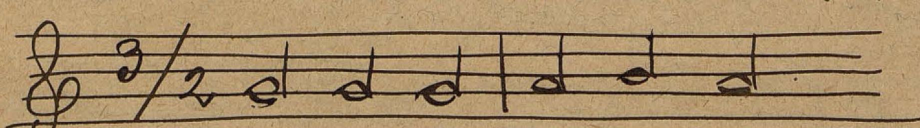

2.
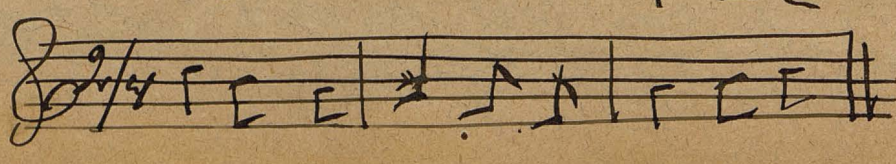
a. ∪ ∪ ∪

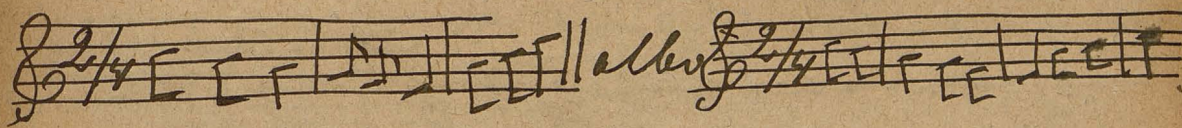
b. — — —

c. — ∪ ∪

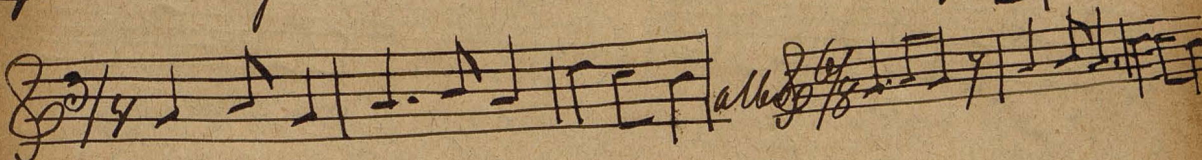
d. Anapestus ∪ ∪ –

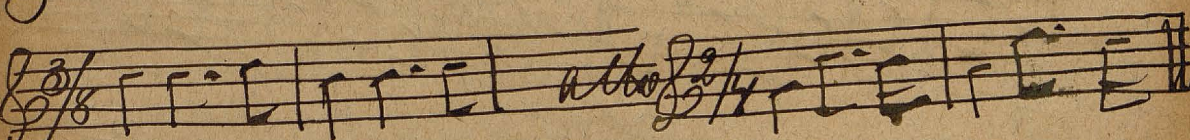
e. Amphibrachus ∪ – ∪

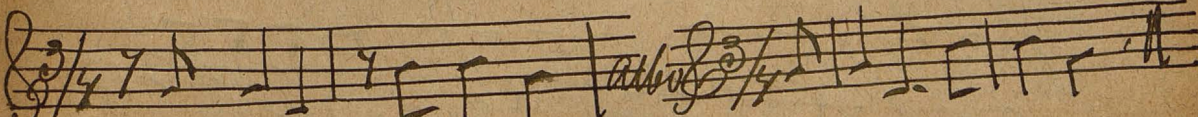
f. Amphimacer – ∪ –

g. Anti Bacchius — — ∪

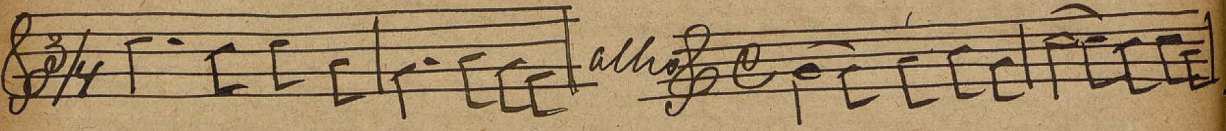

h. Bacchius ∪ – –

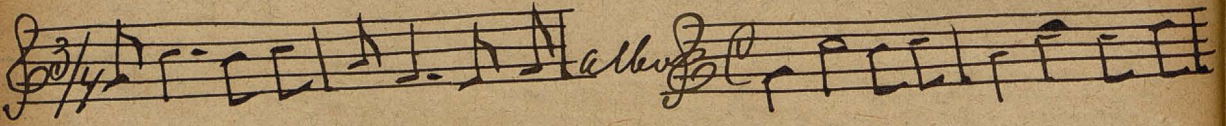

3. W czterozgłoskowych zaś wyrazach znajdują się stopy, takie następujące:

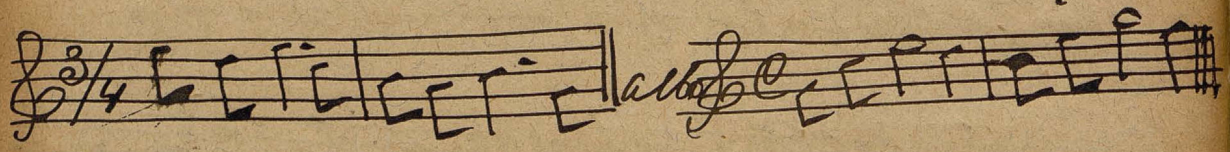
a. Peon pierwszy — ◡◡◡ ┌ └ └ └

b. Peon drugi ◡ — ◡◡ └ ┌ ┌ └

c. Peon trzeci ◡◡ — ◡ └ └ ┌ └
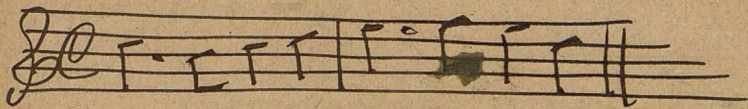

d. Peon czwarty ◡◡◡ — └ └ └ ┌
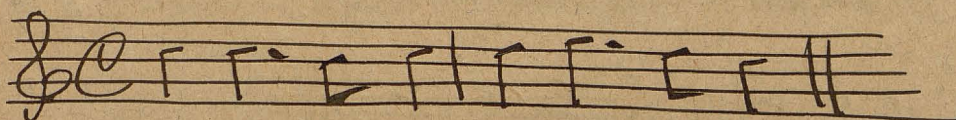

e. Epitritus ◡ — — — └ ┌ ┌ ┌

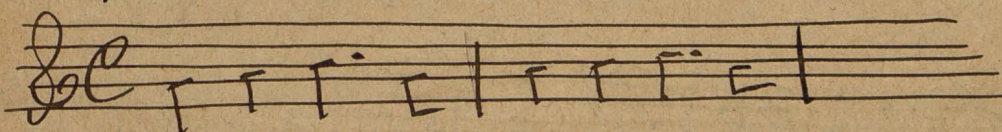
f. Epitritus secundus — ∪ — —
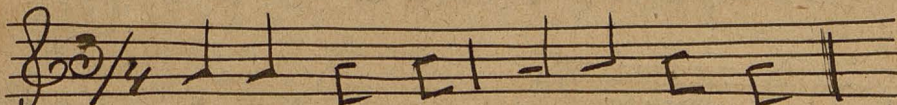

g. Epitritus tertius — — ∪ —

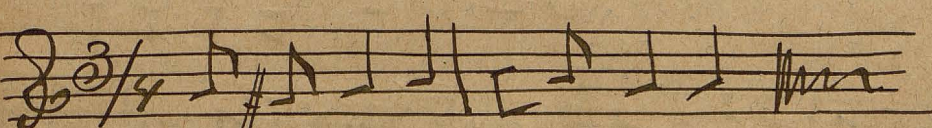
h. Epitritus quartus — — — ∪

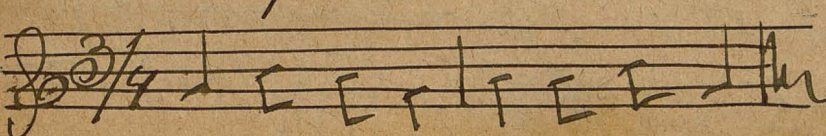
i. Ionicus a majori — — ∪ ∪
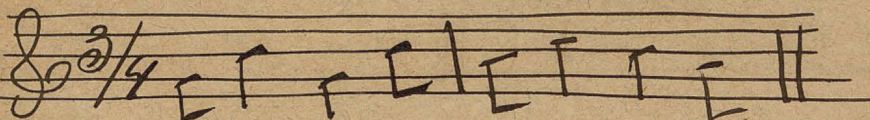

k. Ionicus a minori ∪ ∪ — —
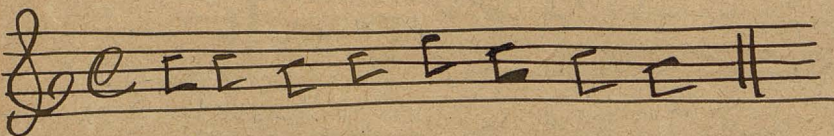

l. Choriambus — ∪ ∪ —

l. Antispastus ∪ – – ∪

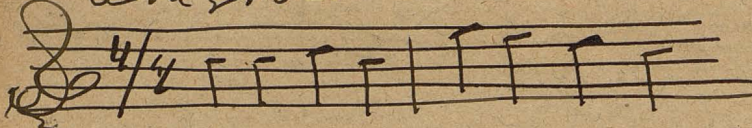

m. Proceleusmaticus ∪ ∪ ∪ ∪

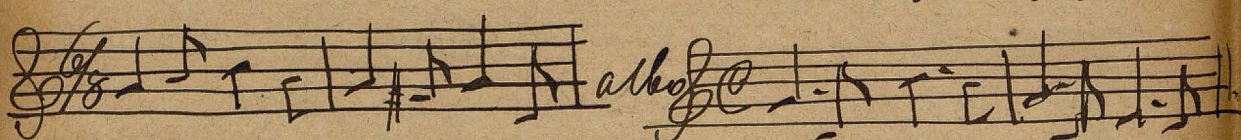

n. Dispondeus – – – –

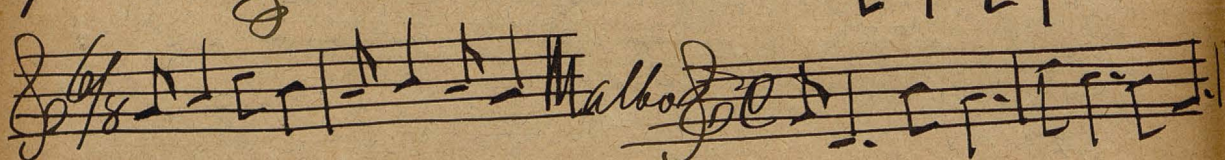
Adagio

o. Ditrochaeus – ∪ – ∪

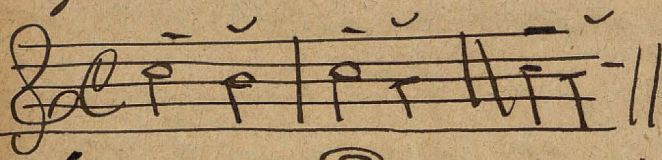

p. Dijambus ∪ – ∪ –

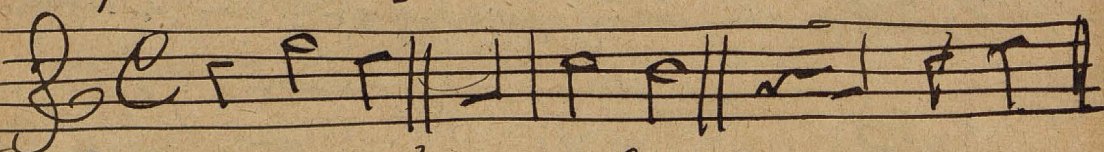

[illegible]
[illegible]
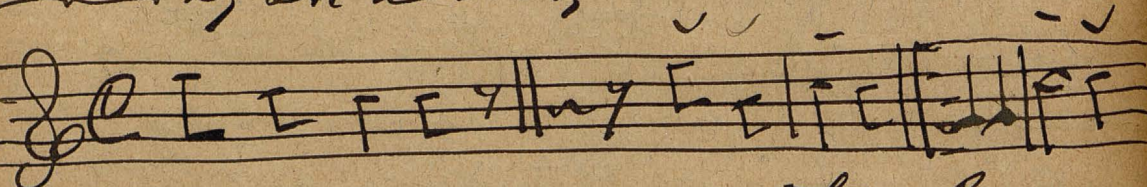
[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

To jest prawie wszystko ma-
teryał materyalny języka pol-
skiego Dzięki podobnej pisow-
ni ego prawidła tak jakiem
to wytłumaczył znany, wy-
jąwszy wyrazy pisane
wszystko zgłoskowo w któ-
rych zgłoski przed pozo-
ty mają podobne upodobania
naprawić dla własnego prze-
Nie można więc i do-
zwolonego przeciągłówne
zasady proszę dopomina-
nie być wiec zatem Ze przeto
język polski jest bardzo materyal-
nym wiele jest dalej
dawniej podług Brodzińskiego

w przykładach omówionych po-
[illegible] rozprawy o [illegible]-
ności i [illegible]ności ję-
zyka polskiego.
Powtarzam jak się [illegible] ten
[illegible] matematyczny [illegible],
żeby w sobie wszystkie
[illegible] matematyczne-
go jest trochę [illegible], [illegible]-
[illegible] i [illegible]
jest prawie [illegible]
[illegible] matematyki, to
[illegible] niejako w mó-
[illegible] się [illegible]-
[illegible] wy[illegible]
ta nawet [illegible] matematyczności.

której dotąd brakło językowi
polskiemu, że tak powiem
konsekwencji z artystycznej
być mowie. Mówiąc konse-
kwencji, mam na myśli akcent
gramatyczny. Dotąd [illegible] zostało
zaznaczone jedynie jak dotąd
ta lub owa sylaba w wyrazie
dowolnie [illegible] [illegible] zostało,
[illegible] będzie [illegible] do,
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
na stopień przez skróci
lub pominięcie którego
ta lub owa [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible].
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
w Poezji [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

ozwarte to jest metrum nie
toniczne sprowadzonemu,
tak jak w mierze mamy
takty składane np. takt 6/8.
Nadajemy więc akcentowanym
nieakcentowanym wspaniałe na,
tonu toniczne różną
tych syllab między nimi
jaką jakość długości w
syllabach akcentowanych i
w syllabach drugiego rodzaju
podług intonacji nierówne:

3/8 Chwała Panu, z Dobroci
jego nieprzebranej.

albo

metrum sprowadzone

4/4 Chwała Panu z Dobroci
jego nieprzebranej.

albo nieprzebranej

albo nieprzebranej

Potraktowawszy matematycznie możemy

3/4 Chwalcie Pana z dobroci jego nieprzebranej.

albo

jego nieprzebranej

Przenieśmy to matematycznie

taktowanie sprowadzamy.

6/8 Chwalcie Pana z dobroci jego nieprzebranej.

albo

6/8 Chwalcie Pana z dobroci jego nieprzebranej.

i t.p.

[illegible]

zarówno i ułożeniem jedności
potrzebny, gdy wysłuchana
a muzyka to jest zespolona
być musi.
Ponieważ niemieckiej prawie
ani do nowego wieku
wspólnego tylko malarzy
układzi swoją własnego
malarstwa. Przeciwnie,
się w stylu jednolitym
i określonym i mo,
składnicy, w jakiego
i rysunku wiernego i
oraz w kolorach
sztuki.
Tak jest polska w tym tylko
ma zdolności malarskiej

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

się wymawiała jak się przed
powtórna nie nie słowy to
pod głową się żadna syllaba
nie opuszcza i gdzie po
stawie w słowie każda sylla-
ba często akcentowana czy
nie z pewnym Dawniejszym
wymawiać się umiem.
Są te wyrazowi konsekwentne:
nam nie obserwujemy
a zarazem ostatecznie
swojej sztuki i przeciw
którzy nie ulegają się w tym
względzie zdecydować
Do swojej mniemanych
że jej dość naszymi

kiedy znaczenie myśli [illegible]
słowami [illegible] [illegible]
kiedy [illegible] lub [illegible]
wyrazami [illegible] [illegible]
Ze względu [illegible] [illegible]
z.o. [illegible] pierwotne elemen-
[illegible] [illegible] języka
polskiego [illegible] [illegible]
lub używać [illegible] [illegible]
[illegible]. Przez opracowanie
zrozumiemy to co jest w
języku francuskim i nie-
mieckim dobrze i
francusko-niemieckim
np. Stoß [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
na [illegible] [illegible]

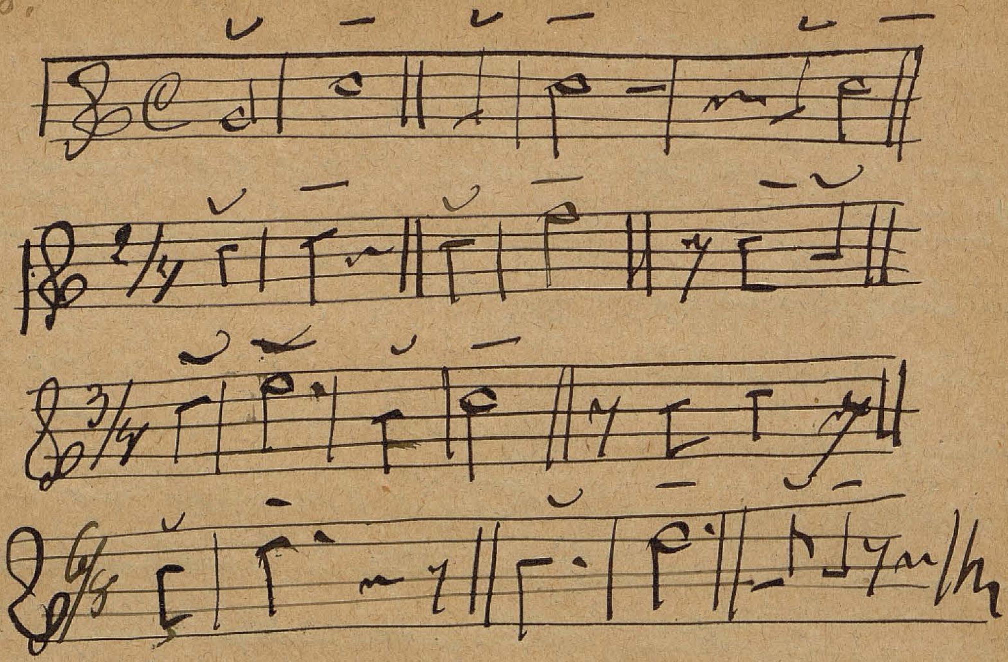
jak się to skończy, co z tego
co i działało [illegible] [illegible],
dawnego [illegible] [illegible]
powtórzę [illegible] [illegible] 1879 r.
stanowią [illegible] sylab, tj. co.
[illegible] [illegible] się wyraz
[illegible] długa sylaba wy-
maga wypatrywania głosu
[illegible] [illegible] w wyrazie,
[illegible] [illegible] wyraz
[illegible] jako wyso-
[illegible], postawiło
[illegible]. [illegible] jak [illegible]
[illegible] wyznawaniami
być [illegible], [illegible]
r. 1828 polski w przy-
podobieństwie, w

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] jako [illegible]
[illegible]
albo nawet [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

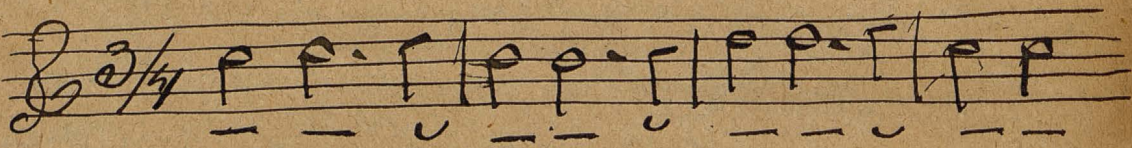
3/8

w swoim traktacie o [illegible]
[illegible]
1746 jeśli zło [illegible]
że jest [illegible]
w [illegible] czyli takt [illegible]
[illegible] 3/4
albo C gdzie [illegible]
[illegible] jako [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] prawdziwości i [illegible]
[illegible]ności. [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] itd.

a.

uwagę w tem [illegible]
[illegible]
[illegible] z głównem prawidłem
pochodzi [illegible] polskiej [illegible] i któ-
[illegible] gramatyko-
[illegible]
[illegible]
[illegible]
mowa polska [illegible]
[illegible]
języków [illegible]
A z tem [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] i tem
[illegible]
[illegible]
[illegible]

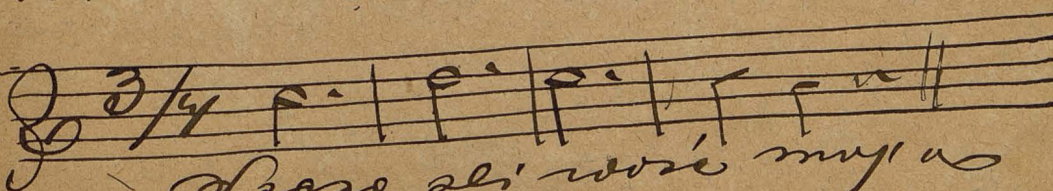

Że na języku polski ma i
takimi terminami w
wyrazach trzyzgłoskowych
przekonywają niektóre
wyrazy jak: [illegible]
Oziębłość, Opatrzeni, zgro-
madzeniu i t.p.
Trzeba [illegible] składające się
z trzech zgłosek [illegible]
nadużywa się w mianowaniu
zgłosek jak [illegible]
w jednym takim razie
trzeba. Język polski ma
dość wyrazów pięcio-
zgłoskowych gdzie trzy
pierwsze z pośród
pomiędzy dozwolają
krótkiego wymówienia

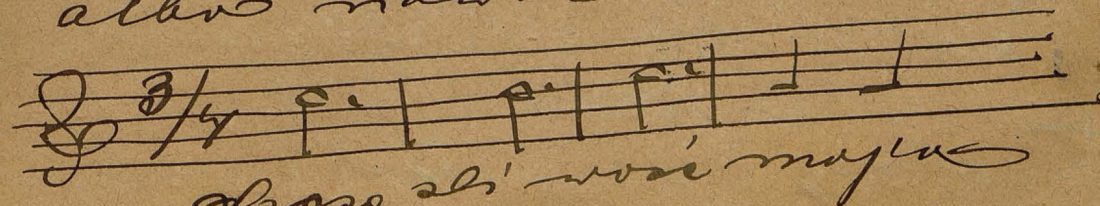
Przekleństwo, przyznanie pisowni i ostatnia sylaba nie może być żadnym sposobem tak krótko wymawiana, jako w wyrazach pogoda, uwaga itd.
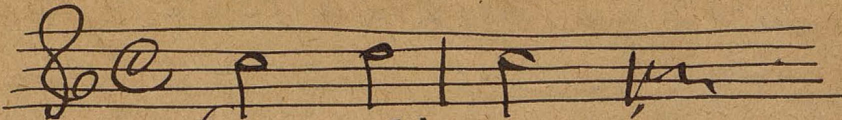
Akcent gramatyczny znajduje się między dwiema sylabami, które z powodu wyrazowego odpisanie się spółgłoska i wymawianiem innym z przyczyny [illegible] wymagającego brzmienia, tak iż wszystkie tej sylaby w takim wyrazie prawie równo się wymawiają, [illegible]
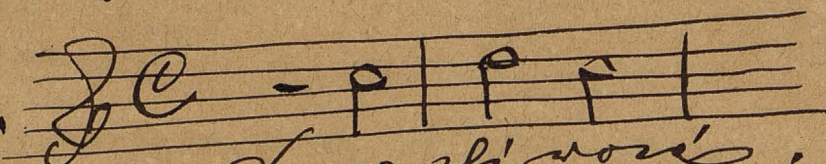
nego to tylko niejakim
podniesieniem głosu syl-
laby zwiedkowej — mało co
przedtonym być może
w razie melodycznym.
Dosyć na tem, że muzyka
wygrywano podobnego jako
melodyjna wymaga może
tak, że nikt z drugą
nabytkiem przestrzeni
akcentowi głównemu
niedostatecznie.

albo nawet

1.

2.

LXV.